

# Slavni muzikanti

Autor Administrator

## Braæa Grimm: Bremenski gradski muzikanti

Imao neki èovjek magarca koji je dugo pokorno nosio vreæe u mlin i èija je snaga sada bila pri kraju, pa je bio sve slabiji u poslu. Njegov gospodar naumi da ga se nekako rije&scaron;i. Magarac primijeti &scaron;ta mu se sprema, pa pobjeæe i uputi se u Bremen.\* Tamo bi, mislio je, mogao postati gradski muzikant. Kad je pre&scaron;ao dio puta naiæe na psa koji je leæao pokraj druma i dahtao kao netko tko se dobro natræao.

&bdquo;&Scaron;to toliko dahæe&scaron;; &Scaron;rove?&ldquo; &ndash; upita magarac.

&bdquo;Star sam i sve slabiji&ldquo;&ndash; odgovori pas &bdquo;pa ne mogu vi&scaron;e u lov, a gospodar me hoæe dati u &scaron;interaj. Zato sam strugnuo. Kako sada doæi do korice kruha?&ldquo;

&bdquo;Zna&scaron; &scaron;to&ldquo; &ndash; reæe magarac -&bdquo;ja idem u Bremen i postaæu tamo gradski muzikant. Poði sa mnom. Ja æu svirati na tamburici a ti udaraj u bubanj&ldquo;.

Pas se obradova pa mu se pridruæi. Nisu dugo i&scaron;li kad ugleda&scaron;e maæka kako sjedi kraj puta, natmurena kao tri ki&scaron;na dana.

"Oj, ta je to tebi krenulo nizbrdo, macane"? – upita magarac.

"Tko bi bio veseo kad mu rade o glavi" – odgovori maèak. "Kako mi se nakupilo podosta godina, a zubi mi otupjeli, pa mi višene pašene u zapeaku presti nego loviti mišene, eve, gospodarica me htjede baciti u vodu s kamenom oko vrata. Evo sam kidnuo, a sad ne znam kud sa sobom; dobar savjet bi mi zlata vrijedio";

"Hajde s nama u Bremen, ti se bar razumiješ; u noænu muziku, pa bi kao i mi mogao postati gradski muzikant.

Maèku ovo polaska i poæe s njima. Uskoro tri bjegunca naiðoše na neko dvorište na èijoj kapiji èuèi pijetao i krešiti koliko ga grlo nosi.

"Što toliko krešitiš, ušeni šešer nam probiti" – reèe magarac. "Što ta ti je?";

"Sutra je nedjelja, – reèe pijetao – dolaze gosti, a domašica, bez srca i milosti, naredila kuharici da baš mene spremi u èorbi. Veèeras še mi odrubiti glavu, pa za to krešiti tim koliko mogu, dok mogu";

"Ma, pusti ti to, crvenglavi" – odmahnu magarac – "poði s nama, mi idemo u Bremen, a od smrti bolje, svugdje šešer naši. Ti imaš zvuèan glas, pa kad budemo zajedno muzicirali, dobro šešer nam došeti";

Pijetao prihvati prijedlog i svi zajedno nastaviše put. Kako je do Bremena bilo višene od jednog dana hoda, svratiše pred veèe u neku šenu da tu prenoše. Magarac i pas legoše pod jedno veliko drvo, maèak se pope iznad njih na granu, a pijetao odleti do samog vrha gdje mu je bilo najsigurnije.

Prije nego šen to zaspa, pogleda on još jedanput na sve strane. Kako mu se uèini da u daljini vidi neku svijetlu toèku, doviknu svojim drugovima da je, izgleda, u blizini neka kuša, jer se vidi svjetlo. Magarac reèe:

"Mogli bismo poši tamo, ovo baš nije najbolje prenošeti";

Pas pomisli kako bi mu dobro došla koja kost s malo mesa na njoj. Tako krenuše prema svjetlu koje je bivalo sve jaèe i veèe, dok ne stigoše pred osvjetljenu razbojnièku kušu. Magarac, kao najveši, priðe prozoru i pogleda unutra.

"Što ta vidiš, Svonjo?"; – upita pas.

"Hmmm, šen ta vidim?"; – odgovori magarac. "Vidim postavljen stol s dobrim

jelom i  
pijetao i razbojнике kako sjede i goste se

"To bi bilo nezasadno za nas" - reče pijetao.

"E, da nam je nekako unutra!" - zamisli se magarac.

Posavjetovao se se to da urade kako bi rastjerali razbojнике i najzad  
smislili:  
magarac æe prednjim nogama stati na prozor, pas æe skoèiti na magarèeva  
leða,  
maèak æe uspuzati na psa i najzad æe pijetao uzletjeti maèku na glavu.

Kad to  
uradi, poèe  
na ugovoreni znak zajednièki muzicirati: magarac zanjaka, pas zalaja,  
maèka  
zamrnjauka a pijetao zakukurika, pa se surva kroz prozor u sobu da su  
stakla  
zazveèala. Na tu užasnu dreku razbojnici skoèi, pomisli da to dolaze  
duhovi  
i navratnanos pobjego u umu. Èetiri pajda;a sjedo za trpezu,  
navali na  
preostala jela i najedo se kao da æe èetiri sedmice gladovati.

Kad èetiri  
muzikanta  
završili s jelom, pogasi svijeæe i potraži mjesta za spavanje, svako  
veæ  
prema svojoj želji i navici: magarac leže na đubri;te, pas iza vrata,  
maèka na  
topli lug kraj ognji;ta, a pijetao sjede na preèku. I kako su bili  
umorni od  
dugog puta, ubrzo i zaspao.

Kad proèe  
ponoæ i  
razbojnici izdaleka vidje da u kuæi vi;e ne gori svjetlo i da sve  
izgleda  
mirno, progovori haramba;a:

"Nismo smjeli ovako nasjesti" - i posla jednog da ode i pretraži kuæu.

Taj zateèe  
sve mirno, pa  
ode u kuhinju da zapali svijeæu, i kako je od užarenih, sjajnih maèkinih  
oèiju  
pomislio da je pravi žar, on prinese njenim oèima sumporno drvce da ga  
upali.  
Ali maèka nije znala za alu veæ mu frkæuæi skoèi u lice i izgreba ga.  
On se  
grdno upla;i, potrèa i htjede da izleti na zadnja vrata i nagazi na psa.  
Pas  
skoèi i ugrize ga za nogu. A kad potrèa preko dvori;ta i naiđe na  
đubri;te,  
magarac se ritnu i opali ga zadnjim kopitama. A pijetao, koji se od buke  
probudi, zakre;ta sa preèke: "kukuriku!"

Tad potrèa

razbojnik,  
&scaron;to su ga noge nosile i reèe svome haramba&scaron;i:

&bdquo;Ah, u kuæi je grozna vje&scaron;tica, sunula mi je u lice i ogrebala me svojim dugim kandžama, pred vratima sjedi èovjek s nožem, taj me je ubo u nogu, na dvori&scaron;tu leži neka crna neman koja me je zviznula toljagom, a gore na krovu sudac i vièe: &bdquo;Ovamo s tom huljom! pa sam jedva živu glavu spasio&ldquo;.

Od tada se razbojnici vi&scaron;e ne usudi&scaron;e uæi u kuæu, a èetvorici nesusuđenih bremenskih muzikanata kuæica se toliko dopala da vi&scaron;e nisu htjeli iz nje.

A onome tko je zadnji ovo prièao jo&scaron; bride usta od prièanja.

(\*Bremen &ndash; grad u Njemaèkoj)